

community

The New Apostolic Church around the world

04/2016/LT

Elgtis pagal Dvasią

Sekminės 2016:
Pamaldos

Katekizmas:
Pamaldos ir palaiminimai

Katekizmas:
Nuodėmių atleidimas

New Apostolic Church
International

Su Dievo ginklais

Mieli broliai ir seserys,

mes tikrai gerai žinome istoriją apie Gideoną: Gideonas su didele kariuomene išsiruošė į karą prieš midjaniečius, Izraelio priešus. Jo kariauną sudarė 42.000 kareivių. Tačiau Dievas jam tarė: „Tu turi per daug kareivių su savimi.“ Ir Jis liepė Gideonui sumažinti jų skaičių – kol beliko 300 vyrų. Ši maža grupelė turėjo atsisakyti normalių ginklų ir pasiimti su savimi tik pučiamus ragus bei deglus.

Tai prieštaravo bet kokiai logikai. Kaip galima kariauti prieš didžiulę priešų kariuomenę vien tik su pučiamais ragais bei deglais? Tačiau Gideonas buvo dievobaimingas ir manė: jei Dievas mums įsakė kovoti su šiais ginklais, tai mes ir laimėsime. Žmogišku požiūriu tai buvo visiškai nesąmonė, bet kadangi Gideonas buvo dievobaimingas ir pasitikėjo Dievu, iškeliavo su šiais varganais ginklais į kovą – ir jis įveikė priešą: Dievas padovanojo Gideonui pergalę!

Dievas trokšta, kad mes kovotume su Jo ginklais, o ne su žemiškais ginklais. Žmonės nori kovoti jėga ir prievarta. Ir stipriausiasis trokšta būti laimėtoju. Tačiau Dievas sako: padėk į šalį šiuos ginklus, naudokis maldos ginklu, paklusnumo Dievo įsakymams ginklu, atleidimo ginklu, kantrybės ir Dievo meilės ginklu.

Tarptautinė NAB

Panaudokime Dievo ginklus, kai būsime puolami. Galbūt iš pirmo žvilgsnio mums tai atrodys absurdiška. Tačiau tai funkcionuoja: pabandykite!

Nuoširdžiausi linkėjimai, Jūsų

Jean-Luc Schneider

| Elgtis pagal Dvasią

Iš kongresų centro Frankfurte/Vokietijoje buvo transliuojamos pamaldos bendruomenėms Europoje

Nuotrauka: Jessica Krämer, Marcel Felde ir Oliver Rütten

Galatams 5,25

Jei gyvename Dvasia, tai ir elkimės pagal Dvasią.

Mieli broliai ir seserys čia bei prisijungusiose bendruomenėse! Šių metų Sekminių šventei pirmiausia išgirsime Biblijos skaitymą – iš apaštalų darbų knygos 2 skyriaus, 1-4 ir 12-21 sakinius: „Atėjus Sekminių diena, visi mokiniai buvo drauge vienoje vietoje. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti.“

Visi be galo stebėjosi ir nieko nesuprasdami klausinėjo: „Ką tai reiškia?“ O kiti šaipėsi: „Jie prisigėrę jauno vyno“ Tada stojo Petras su Vienuolika ir pakėlęs balsą prabilo: „Jūs, judėjiečiai bei visi Jeruzalės gyventojai, tebūnie jums žinoma, – įsidėmėkite mano žodžius! Šie vyrai nėra, kaip jūs manote, prisigėrę, – juk dabar vos trečia dienos

valanda, – bet čia išsipildė pranašo Joelio pasakyti žodžiai (Joelio 3, 1-5): „Paskutinėmis dienomis,– sako Dievas, aš kiekvienam kūnui išliesiu savosios Dvasios. Tuomet jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, o jūsų seniai sapnuos sapnus. Taip pat ir savo tarnams bei tarnaitėms tomis dienomis aš išliesiu savosios Dvasios, ir jie pranašaus. Aš darysiu stebuklą aukštai danguje ir apačioje, žemėje, parodysiu ženklų: kraujo, ugnies bei rūkstančių dūmų. Saulė pavirs tamsybe, o mėnulis – krauju, prieš ateinant didingai ir šlovingai Viešpaties dienai, ir kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.“

Mieli broliai ir seserys, kaip ir kiekviena bažnytinė šventė, Sekminės pirmiausia yra padėkos šventė; proga susitikti tikintiesiems ir padėkoti Dievui už kažką ypatingo: per Kalėdas už Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, tapimą žmogumi, per Didžiojo penktadienio pamaldas – už Jėzaus Kristaus auką, per Velykas – už prisikėlimą, per žengimo dangun pamaldas – už pažadą, kad Kristus sugrįš.

Per Sekminės tikintieji susirenka ir dėkoja Dievui už Šventosios Dvasios atsiuntimą.

Pažvelkime atgal į mokinių gyvenimo laikotarpį. Jėzaus mokiniai galėjo išgyventi Dievą ypatingu būdu: Jėzuje Kristuje jie atpažino Dievą. Negalime šiandien įsivaizduoti, ką jiems tai reikė. Mokiniai patyrė, kad Dievas per savo Sūnų priartėjo prie jų. Jis kalbėjosi su jais ir jiems, mokė, guodė juos. Jis meldėsi kartu su jais. Jis gynė juos, kai jie būdavo puolami, kritikuojami. Patirti Dievo artumą mokiniams buvo kažkas ypatingo. Kai jie tai iš tiesų suvokė, Jėzus pasakė: „Vėl palieku pasaulį ir grįžtu pas Tėvą“ (Jn 16, 28). Ir tada pilnai atsiskleidė Tėvo meilė per Jėzaus pažadą: „Aš paprašysiu Tėvą, ir Jis duos jums kitą Globėją, kuris liktų su jumis per amžius, – Tiesos Dvasią“ (Jn 14, 16.17). Kadangi Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią, mokiniai, o taip pat ir mes šiandien galime patirti Dievo artumą. Kitaip sugrįžtume vėl į senus laikus, kai

Dievas gyveno danguje, labai toli nuo mūsų.

Šventosios Dvasios dėka Jėzus toliau gyveno mokinių širdyse. Per Šventąją Dvasią jie galėjo ir toliau išgyventi, kaip Viešpats Jėzus su jais meldžiasi, juos guodžia, yra šalia, kaip Jis su jais kalba, juos moko.

Kadangi Dievas į pasaulį atsiuntė Šventąją Dvasią, mes galime šiandien patirti Dievo artumą. Dievas mums kalba, mus guodžia, mus gina, padeda mums per Šventąją Dvasią. Manau, kad turime prižadėti būti dėkingais.

Sekminės yra taip pat diena, kada Jėzaus Kristaus įsteigta bažnyčia pirmą kartą tapo matoma. Buvo galima pamatyti Kristaus bažnyčią, kurioje atrandamas

išganymas. Už tai taip pat galime dėkoti. Kur kitur dar būtų galima atrasti išganymą? Tai įmanoma tik Kristaus bažnyčioje.

Kristaus bažnyčia taip pat yra tikinčiųjų bendrystė. Broli, sese, ar gali įsivaizduoti, jei būtum vienas, turėtum atsilaikyti kaip vienišas kovotojas? Kas mes būtume be tikinčiųjų bendrystės? Kas būtume be Dievo vaikų bendrystės, be šios nuostabios bendrystės, kurią vėl ir vėl galime pajauti? Tai juk yra prižadėtis būti dėkingais, ar ne? Mes dėkojame Dievui, kad Jis atsiuntė savo Dvasią, dėkojame Dievui, kad Jis mums padovanojo Kristaus bažnyčią, tikinčiųjų bendrystę. Ir šiandien norime

Tai, ką įkvėpė Šventoji Dvasia, ji pati turi ir interpretuoti.

ypatingai dėkoti Dievui, Šventajai Dvasiai.

Paulius čia rašo: „Jei gyvename Dvasia, tai ir elkimės pagal Dvasią!“ Kitose kalbose yra aiškiau išsireikšta. Ten sakoma: „Jei gyvename Dvasios dėka...“ Tai reiškia, kad galime gyventi tik dėka Šventosios Dvasios. Ji yra priežastis, dėl kurios mes turime gyvenimą iš Dievo. Už tai norime šiandien visi kartu padėkoti Dievui, Šventajai Dvasiai. Per ją mes turime dieviškąjį gyvenimą. Visa tai prasideda, kai Šventoji Dvasia mums apreiškia, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus. Žmogiški pamąstymai, studijos ar Biblijos skaitymas niekada neatves į tikėjimą Jėzumi Kristumi. Tai apreikšti gali tik Šventoji Dvasia, kuri suteikia žmogui galimybę atpažinti, kad Jėzus Kristus yra tikras Dievas. Tai yra Šventosios Dvasios darbas.

Šventosios Dvasios dėka turime dieviškąjį gyvenimą. Dievas mums įkvėpė šį gyvenimą per atgimimą iš Vandens ir Dvasios. Tai yra Šventosios Dvasios darbas. Už tai esame dėkingi. Šventoji Dvasia mums dovanoja viską, ko reikia, kad šis gyvenimas galėtų vystytis. Ji dovanoja mums maistą, kurio reikia pasotinti gyvenimą iš Dvasios. Jėzus sakė: „Žmogus gyvas [...] kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų“ (Mt 4, 4), ir nurodė: „Palaiminti tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi“ (Lk 11, 28). Tai reiškia, jog neužtenka vien perskaityti Dievo žodį. Kad dieviškasis gyvenimas galėtų skleistis, jam reikia pamokslu. Tai nėra bažnyčios išradimas, tai yra dieviška tiesa. Taip nustatė Viešpats Jėzus. - Palaiminti tie, kurie

klausosi Dievo žodžio!

Kad suvoktume Dievo žodį, kuris užrašytas Biblijoje, mums reikia Šventosios Dvasios. Biblija yra įkvėpta Šventosios Dvasios ir tik Šventosios Dvasios pagalba ją galima interpretuoti.

Yra daug žmonių, kurie studijuoja Šventąjį Raštą. Tačiau jei Šventoji Dvasia jų neįkvėps, jie negalės suvokti Rašto esmės. Žmogui vienam to neįmanoma padaryti. Tam reikia Šventosios Dvasios veikimo. Tai, ką įkvėpė Šventoji Dvasia, ji pati turi ir interpretuoti.

Šventoji Dvasia leidžia mums atskirti dvasias.

Bet tai dar ne viskas. Neužtenka vien tik skaityti Bibliją, reikia ir klausytis Dievo žodžio, pamokslu, o pamokslas turi būti įkvėptas Šventosios Dvasios. Anksčiau dažnai kalbėdavome apie „Dvasios paveiktą žodį“. Esu įsitikinęs, jog ne kiekvienas

žodis, kuris yra pamokslaujamas, yra dieviška tiesa. Tai žinau iš asmeninės ir nesenos patirties.

Tarp kitko, aš turiu atsiprašyti mūsų brolių ir seserų iš Lörrach bendruomenės: Kristaus žengimo dangun dieną visomis jėgomis ir su entuziazmu pamokslavau, kad Mozė ir Elijas įžengė į dangų. Mozė turėjo mirti. Pats Dievas jį palaidojo, niekas neberado jo kapo. Taigi, jis turėjo mirti. Enochas ir Elijas įžengė į dangų, ne Mozė ir Elijas. Taigi, ne kiekvienas žodis, kuris yra pamokslaujamas nuo altoriaus, yra Dievo žodis.

Na, gerai, o kaip tuomet yra su Šventosios Dvasios įkvėpimu? Šventoji Dvasia suteikia pamokslaujam žodžiui ypatingą jėgą. Šventosios Dvasios veikimas veda taip pat link to, kad klausytojas, kuris yra tikintis, šią jėgą iš pamokslaujamo žodžio atpažintų ir priimtų. Tai yra Šventosios Dvasios veikimas ir už tai esame dėkingi.

Per Šventąją Vakarienę Šventoji Dvasia įtakoja, kad Jėzaus kūnas ir kraujas pasikeistų į duoną ir vyną. Tik dėl šios priežasties galime švęsti Šventąją Vakarienę ir priimti jėgas, maistą, kurių reikia, kad gyvenimas mumyse skleistųsi.

Paminėsiu dar paskutinį Šventosios Dvasios poveikį. Dvasia šventina apaštalus ir ordinuoja brolius, kad jie galėtų atlikti savo tarnystę. Be šio pašventinimo tai būtų neįmanoma. Kaip galėtų netobulas žmogus atlikti tai, kas turi išganantį poveikį? Tai gali tik pašventintas Dievo tarnas, kurį pašventino Šventoji Dvasia.

Tai buvo keletas impulsų, kad pamąstytume, kodėl mes gyvename Dvasios dėka ir už ką mes jai turime dėkoti.

Yra gražu, kai giedame pašlovinimo ir padėkos giesmes. Kiekviena mama vaikui pasakytų: „Gražu, kad man dėkoji, bet aš mielai norėčiau truputį daugiau.“

Kaip galime dėkoti Šventajai Dvasiai už tai, kad ji mums dovanoja dievišką gyvenimą, kad tam suteikia maisto ir kad įgalina, jog šis gyvenimas vystytųsi mumyse?

Maitinimusi iš Dvasios. Jos paruoštas maistas yra pamokslaujamas žodis ir Šventoji Vakarienė. Mažiausiai, ką galime padaryti, tai klausytis pamokslaujamo žodžio ir priimti Šventąją Vakarienę. Jau dažnai esu sakęs ir pakartosi dar kartą: esmė yra ne pamaldų lankymas, o esmė yra išganymas!

Neįmanoma bendrystė su Dievu be klausymosi pamokslaujamo Dievo žodžio ir be Šventosios Vakarienės šventimo. Ne aš tai sugalvojau, tai yra dieviška tiesa, nepaisant to ar ji bus priimta, ar ne. Aš esu tik Dievo tarnas ir galiu pamokslauti tik tai, ką man sako Dievas. O ką Jis sako man, tą Jis sako ir daugeliui tikinčiųjų. Parodykime savo dėkingumą Šventajai Dvasiai, priimdami tą maistą, kurį ji mums paruošė.

Kaip dar galėtume parodyti dėkingumą? Melstis Šventojoje Dvasioje. Tai taip pat labai svarbu. Jėzus meldėsi su savo mokiniais. Tada Jis atsiuntė Šventąją Dvasią, kad ji padėtų mums melstis. Šventoji Dvasia meldžiasi kartu su mumis ir tuo pačiu sako mums, kaip reikia melstis. Šventajame Rašte parašyta: „Jūs gavote įvaikystės Dvasią, kurioje šaukiame: „Aba, Tėve!“ (Rom 8, 15). „Aba“ yra žodis iš aramėjų kalbos, kurio reikšmė paprasčiausiai yra „tėvas“. Jis išreiškia neribotą, visišką pasitikėjimą Dievu.

Kai sakome: mielas dangiškas Tėve, Tėve danguje ..., šis kreipimasis reiškia tai, jog viskas, ką sakome, yra paremta visišku pasitikėjimu Dievu: aš žinau, kad Tu mane myli. Aš žinau, Tu esi visagalis, negaliu Tavęs suprasti, bet visiškai

Apaštalai priima Šventąją Vakarienę už mirusiuosius

pasitikiu Tavimi! Tai yra Šventosios Dvasios inspiruotos maldos išraiška.

Žinoma, Šventajai Dvasiai veikti reikia laiko. Mes meldžiamės reguliariai ir kartais tai darome iš įpratimo. Tai žinoma nėra blogai, tačiau ar tai visuomet yra įkvėpta Dvasios, nesu visiškai tikras kalbant apie save. Yra gražu, kai mūsų maldos emocingos. Jaučiame kažką ypatingo ir spontaniškai meldžiamės iš emocijos. Viskas gerai. Bet taip pat yra gražu, kai maldai skiriame šiek tiek daugiau laiko ir leidžiame Dvasiai veikti, kad pasiruoštume maldai, ir tada, įkvėpti Dvasios, susidėliojame prioritetus ir kalbame su Dievu, Jam sakome kokie mūsų prioritetai, kas mums yra antroje, trečioje vietoje. Jei malda kalbama Dvasioje, tada prioritetai yra aiškūs. To neįmanoma padaryti kiekvieną rytą prieš ar po pusryčių. Bet kartas nuo karto, galiu jums tik patarti, reikėtų skirti laiko, sukalbėti maldą Dvasioje, kur aiškiai sudėlioti prioritetai ir yra visiškai pasitikėjimas Dievu.

Kovokime taip pat su Dvasia. Esame pakrikštyti, paženklinti ir tokiu būdu išreiškę savo valią, sekti Jėzumi Kristumi ir įveikti blogį. Šventoji Dvasia suteikia mums gebėjimą atpažinti dvasias. Svarbu, kad mes kovotume teisingai, kad kovotume prieš tikrąjį priešą.

Kai sakome, kad norime iškovoti pergalę prieš pasaulį, gali susidaryti įspūdis, jog blogai jaučiamės šioje žemėje. Kad čia viskas blogai, negražu, murzina ir mes ilgimės dangaus, kur viskas yra nuostabu! Tokiu būdu kovotume blogąją kovą. Tai, kas žemiška, nėra automatiškai bloga ar pikta. Mes neniekiname gyvenimo šioje žemėje. Yra daug

gražaus, malonaus, tauraus šioje žemėje. Jėzus taip pat neniekino žemiškojo gyvenimo, Jis turėjo draugų ir džiaugėsi jų draugyste, Jis gėrė, valgė ir šventė, bei galėjo tuo iš tiesų mėgautis.

Ne, mes neniekiname gyvenimo žemėje. Mes jį vertiname ir galime juo taip pat mėgautis. Kova, kurią kovojame, yra kitokia. Mes kovojame prieš blogį. Šią kovą galima apibendrinti vienu sakiniu: mes kovojame prieš viską, kas prieštarauja meilės Dievui ir artimajam įstatymui. Tai yra teisinga kova. Šventosios Dvasios dėka mes buvome įlieti į Jėzaus kūną. Jėzus Kristus apie save sakė: „Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad Jam tarnautų,

bet pats tarnauti“ (Mt 20, 28). Jei mes per Šventąją Dvasią esame įlieti į Jėzaus kūną, tai mūsų užduotis yra tokia pati. Mes netapome Kristaus kūno dalimi tam, kad mums patarnautų. Kai kurie tikintieji suvokia bažnyčią kaip paslaugų centrą. Kai kažko prireikia, tada beldžiamasi: aš esu narys, aš aukojau, man priklauso... Nenorėčiau toliau tęsti.

Mes trokštame tarnauti ir daryti gera. Kodėl? Dėl vienos priežasties: norime lygiuotis į Jėzų Kristų. Aš tarnauju, nes Jėzus tai darė ir aš noriu būti panašus į Jį. Kodėl tu tai darai? Todėl, kad Jėzus mane myli ir aš noriu atsakyti į šią meilę. Visuose dalykuose, kuriuos darome, norime tarnauti, kad galėtume lygiuotis į Jėzų Kristų. Tai galioja kiekvienam atskirai, bet mes esame ir dalis tikinčiųjų bendruomenės. Kristaus bažnyčia yra tam, kad tarnautų Kristui.

Mūsų tarnavimas yra liudijimas, kad Jėzus Kristus vadovauja savo bažnyčiai, kad yra bendruomenėje ir ten veikia. Mūsų bendryste mes parodome, kad Jėzus Kristus yra savo bažnyčioje, yra savo bendruomenėje ir kūrinyje. Broliai ir seserys, būkite geri, pasiimkite šią mintį. Mūsų bendrystės kokybė, intensyvumas yra liudijimas ir įrodymas to, kad Jėzus Kristus yra bendruomenėje bei kūrinyje.

Paskutinis punktas: mes trokštame augti Dvasioje. Mes tapome Dievo vaikais, kad galėtume Viešpaties dieną būti kartu ir kaip nuotaka su Viešpačiu įžengti į Jo Karalystę.

Apaštalas Jürg Zbinden

Krašto apaštalas Wilfried Klingler

Apaštalas Volker Kühnle

Kartais girdime priekaištą, kad mąstome egoistiškai: jūs norite būti išgelbėti, o kas bus su visais kitais žmonėmis, jums yra tas pats! Galima ir taip matyti. Tačiau norėčiau šį reikalą apšviesti Dvasios šviesa. Koks yra Dievo išganymo plano tikslas? Dievas trokšta išgelbėti ne tik mane, Jis nori išgelbėti ne tik tave, jis nori išgelbėti visus žmones nuo pikto visiems laikams, išlaisvinti nuo kančios ir mirties. Tikslas yra naujas kūrinys, kur nebebus mirties. Toks yra Jo išganymo planas. Kitas žingsnis šiame plane yra Jėzaus Kristaus sugrįžimas. Jėzus vėl sugrįš ir pasiims savo nuotaką. Ji priklauso karališkai kunigybei, kuri veiks šalia Kristaus Tūkstantmetėje Taikos Karalystėje. Toks yra mano tikėjimas. Ir iš jo aš darau išvadą.

Žinoma, mes trokštame taip pat padėti žmonėms, palengvinti jų bėdas. Tačiau geriausias kelias galutinai išlaisvinti juos iš visų bėdų, geriausias kelias tarnauti žmonijai, yra ruošimasis Viešpaties atėjimui, kad galėtume padėti veikti Jo išganymo plane.

Dievas trokšta padėti visiems žmonėms. Jo tikslas yra išlaisvinimas iš mirties naujame kūrinyje. Kitas žingsnis Jo plane yra Kristaus sugrįžimas. Aukime Dvasioje, kad būtume pasiruošę, kai Viešpats sugrįš. Tai pasitarnaus ne tik mums, tai yra ir tarnavimas žmonijai. Taigi, norime šiandien dėkoti Dievui, Šventajai Dvasiai, už Jo veikimą, už gyvenimą, kurį mums suteikė, už maistą, kurį mums duoda, už palaikymą, kurį mums dovanoja.

PAGRINDINĖS MINTYS

Šventosios Dvasios dėka mes turime prieigą prie bendrystės su Dievu. Mes atsidėkojame Jam tuo, kad

- siekiame dvasinio maisto,
- meldžiamės Dvasioje,
- sekame Kristaus pavyzdžiu,
- mylime savo artimą ir
- orientuojamės į Kristaus sugrįžimą.

Nuotrauka: Sambijos NAB

Sambijoje darbo netrūksta

Daugiau nei 1300 paženklinųjų Šventąja Dvasia per trijų valandų trukmės pamaldas. Sambijoje tai įmanoma, nes Sambija yra Naujosios apaštalų bažnyčios tvirtovė. Apaštalams darbo netrūksta, jiems kartais reikia greitai „suktis“ aukojant sakramentus.

Sambija yra nuostabi šalis, kurioje gyvena nuostabūs žmonės. Pietų Afrikoje esanti valstybė ribojasi su Angola, Kongo Demokratinė Respublika, Tanzanija, Malaviu, Mozambiku, Zimbabve, Botsvana ir Namibija. Ten Naujoji apaštalų bažnyčia skaičiuoja virš milijono bendruomenės narių. 30.000 tarnybos brolių rūpinasi 7400 bendruomenių.

Krašto apaštalas Charles Ndandula šiame krašte yra bažnyčios vadovas. Atlikdamas šią funkciją jis daug keliauja, keliauti tenka po visą šalį. Balandžio viduryje jis visą savaitę viešėjo šalies šiaurinėje dalyje. Sambijos šiaurės vakarų provincijoje jo kelionės programa buvo pilnai užpildyta nuo balandžio 14 iki 23 dienos. Kelionės užrašuose jis pateikė ataskaitą, joje buvo suplanuota visa eilė pamaldų bei pokalbių. „Balandžio 24-osios sekmadieniui pradžioje nebuvau pasiskyręs konkrečios pamaldų vietos savo kelionės plane. Taigi, pasinaudojau galimybe ir nuvykau į Ndolą“, rašo Charles Ndandula.

1300 paženklinimų

Pamaldos vyko Ndolos centrinėje bendruomenėje. Iš penkių kaimyninių bažnyčios kraštų buvo pakviesti visi, kurie jau buvo pakrikštyti, bet dar nepaženklinti Šventąja Dvasia. Šios aplinkybės susidarė todėl, kad vietinis apaštalas

Aaron Katungu dėl ligos negalėjo dirbti ilgesnį laiką ir 2015-ą metų rugsėjį mirė. Dėl šios priežasties nuo praeitų metų vidurio ten nevyko paženklinimai Šventąja Dvasia.

Tai, kas ten laukė krašto apaštalo, jam pačiam buvo neįprasta situacija: daugiau nei 4000 žmonių buvo susirinkę bažnyčioje. 1304 iš jų pageidavo paženklinimo Šventąja Dvasia. „Man tai buvo kartu ir jaudinanti, ir istorinė akimirka. Pamaldos su visais įvykiais truko beveik tris valandas – labai ilgai, tačiau neišvengiamai“, sugrįžęs iš šios kelionės reziumavo vietos bažnyčios vadovas.

Ndola – jaunas, senas miestas

Ndola yra trečias pagal dydį Sambijos miestas. Čia gyvena apie 400.000 žmonių. Šis miestas kaip regiono sostinė yra vario gavybos industrinio rajono širdis, regionas Sambijos viduryje, kuriame sutelkta daug pramonės. Nors miestas yra palyginti jaunas – įkurtas 1904 metais – tačiau jis yra antras seniausias miestas šalyje. Jis yra viena iš šios nuostabios šalies, su taip pat nuostabiais žmonėmis, paslapčių.

DOVYDAS IR ABIGAILĖ

(1.SAMUELIO 25)

Dovydas su savo vyrais saugojo Nabalo avių kirpėjus ir Nabalo avis. Nabalas neatsidėjo. Protingai pasielgia Nabalo žmona Abigailė, ji užkerta kelią Dovydui atkeršyti Nabalui.

Maono dykumoje gyvena žmogus vardu Nabalas. Tas žmogus yra labai turtingas. Jis turi 3000 avių ir 1000 ožkų. Nabalas turi žmoną vardu Abigailė. Moteris yra protinga ir graži; tačiau Nabalas yra šiurkštus ir nedorėlis.

Dovydas išgirsta, kad Nabalas Karmelyje kerpa savo avis. Dovydas pasiunčia dešimt vaikinių.

Jie turi nueiti į Karmelį, pasveikinti draugiškai Nabalą, ir paprašyti jo, kad duotų valgyti ir gerti. Tačiau Nabalas Dovydo tarnų klausia: „Kas tas Dovydas? Nūdien yra daug vergų, kurie

bėga nuo savo šeiminių. Ne jau imsiu savo duoną, vandenį bei mėsą, kurią paskerdžiau savo avių kirpėjams, ir duosiu nežinia iš kur atėjusiems vyrams?“

Dovydo vaikinai grįžta ir visa tai jam papasakoja. Savo vyrams Dovydas taria: „Visi prisisekite savo kalavijus!“

Kiekvienas jų prisisega kalaviją, ir pats Dovydas prisisega kalaviją. Apie 400 vyrų leidžiasi į kelią su juo, o 200 pasilieka prie daiktų. Nabalo žmonai Abigailei vienas iš Nabalo vaikinių papasakoja: „Štai Dovydas atsiuntė iš dykumos pasiuntinius pasveikinti mūsų šeiminių, o jis juos labai įžeidė. Tačiau tie vyrai buvo mums labai geri, mūsų neskriaudė, ir mes nieko nepasigedome per visą laiką, kol klajojome su jais, būdami gamtos prieglobstyje. Siena mums jie buvo ir naktį, ir dieną – visą laiką, kai buvome su jais, ganydami avis. Nūn tad žinok tai ir pagalvok, ką turėtumei daryti, nes nelaimė tikrai gresia mūsų šeiminių ir visiems jo namams. Jis yra toks niekšingas žmogus, kad niekas negali su juo kalbėtis“.

Kraujo kaltė biblijiniais laikais buvo laikoma kaltė, kurią galėdavo užsitraukti tuo atveju, jei būdavo praliejamas žmogaus kraujas, jei žmogus būdavo nužudomas. Giminės arba klanų nariai galėdavo ir turėdavo atkeršyti už šią mirtį, nužudydami patį žudiką.

Abigailė skubiai paima 200 kepalų duonos, du vynmaišius vyno, penkias jau iškeptas avis, penkis saikus pagruzdintų grūdų, 100 kekių razinų ir 200 papločių iš figų. Bet savo vyrui Nabalui nieko nesako. Maistą sudeda ant asilo ir eina link Dovydo bei jo vyrų.

Dovydas galvoja: „Iš tikrųjų be reikalo taip saugojau Nabalo nuosavybę dykumoje, kad niekas neprašuvo iš to, kas jam priklausė, nes jis man dabar atsilygino piktu už gera! Tegul Dievas jam atkeršija!

Abigailė, pamačiusi Dovydą, skubiai nulipa nuo asilo ir, puldama prieš Dovydą kniūbsčia, nusilenkia iki žemės. Ji taria: „Nūn tad, mano viešpatie, kaip gyvas Viešpats ir kaip tu esi gyvas: Viešpats sulaikė tave nuo kraujo kaltės ir nuo keršto savo paties ranka. O dabar ši dovana, kurią tavo tarnaitė atnešė savo viešpačiui, tegul būna duota vaikinams, sekantiems paskui mano viešpatį. Prašyčiau atleisti tavo tarnaitę. Tegul nieko pikto nebūna rasta tavyje per visą tavo gyvenimą. Tegul nebūna pralietas

nekaltas kraujas. O kai Viešpats bus padaręs mano viešpatį laimingą, tada atsimink savo tarnaitę.“

Dovydas atsako Abigailei:

„Tebūna palaimintas Viešpats, Izraelio Dievas, atsiuntęs tave šiandien manęs pasitikti! Tebūna pagirta tavo sveika nuožiūra, ir palaiminta būk tu, sulaukusi mane šiandien nuo kraujo kaltės ir atkeršijimo savo paties ranka.“

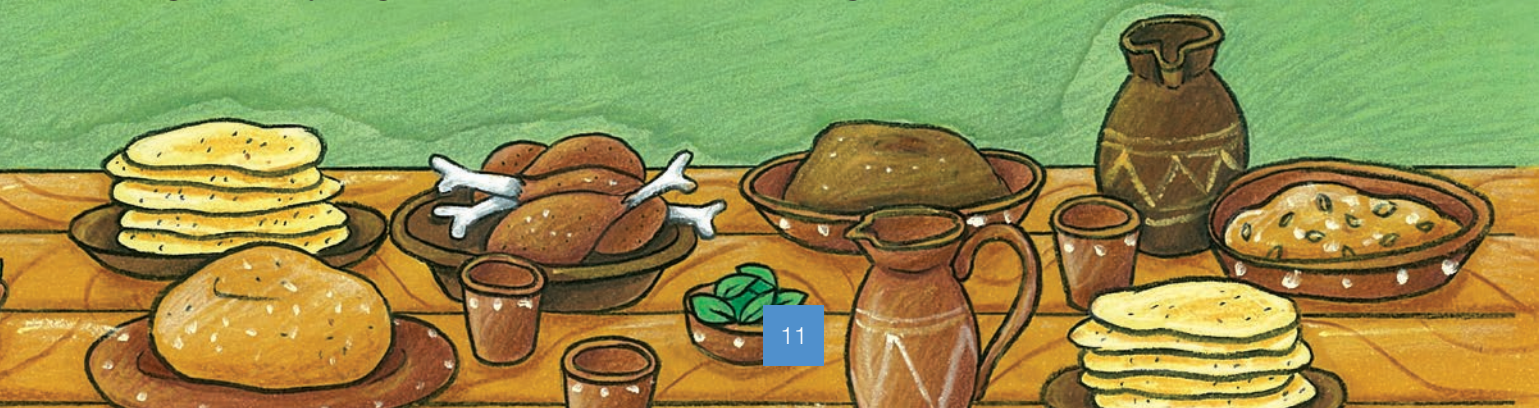
Tada Dovydas paima iš jos rankų, ką ji buvo jam atnešusi, ir taria jai: „Eik ramybėje į savo namus!

Abigailė pareina namo pas Nabalą, žiūri, jis kelia vaišes ir yra girtas. Ji nesako jam, ką padarė. Kitą rytą, kai vynas buvo iš Nabalo išgaravęs, jo žmona jam papasakoja apie sutaukymą. Jam širdis apmiršta krūtinėje, ir jis tarsi suakmenėja.

Po dešimties dienų Nabalas miršta.

Dovydas žino, kad Dievas jam atkeršijo. Ir Dievas per Abigailę sulauko Dovydą nuo veiksmų, dėl kurių jis būtų kaltas. Dovydas paklausia Abigailės, ar ji nori tapti jo žmona.

Ir Abigailė tampa Dovydo žmona.

PAS LEAH NAUJAJAME DŽERSYJE (JAV)

Nuotraukos: iš asmeninio archyvo

Sveiki, mano vardas **Leah**. Man aštuoneri ir aš gyvenu Naujajame Džersyje Jungtinėse Amerikos Valstijose. Turiu šešerių metų **brolių**. Jo vardas Michaelis.

Mano **tėtis** John dirba projektu vadovu vienoje medicininių prietaisų įmonėje, o mano **mama** Rachel yra rentgeno asistentė.

Iš ten, kur aš gyvenu, iki Niujorko miesto yra maždaug 30 minučių kelio automobiliu. Bažnyčioje Paramus mieste mano tėtis yra kunigas. Važiuojant tenai galiu matyti dangoraižių kontūrus, taip pat žymųjį dangoraižį „**Empire State Building**“.

Foto: Oleksandr Dibrova/Fotolia.com

Bažnyčioje mano geriausia draugė yra Ana. Kartu mes lankome sekmadieninę mokyklėlę. Su Andreja, mūsų mokytoja, pamokos būna labai įdomios. Ypatingai džiaugiuosi atostoginė **Biblijos mokyklėle vasarą**. Į ją susirenka ir kitų bendruomenių vaikai. Mūsų veikla ten labai įvairi, mes giedame ir žaidžiame, mokomės apie Dievo kūrinį.

Michaelis ir aš einame į tą pačią **mokyklą**. Jis lanko priešmokyklinę klasę, o aš esu jau trečioje klasėje. Labiausiai mėgstu matematiką ir skaitymą. Muzika taip pat patinka, mielai dainuoju.

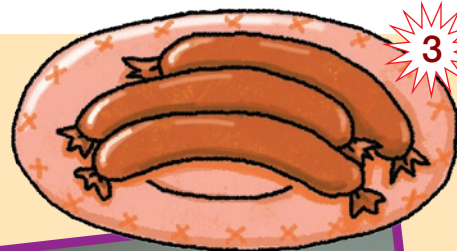

Pertraukų metu aš žaidžiu su draugėmis. Mano geriausia draugė yra vardu **Lindsay**, mes kartu leidžiame labai daug laiko.

Kai nesu mokykloje ar bažnyčioje, mėgstu šokti ir piešti. Mama netgi įrėmino kai kuriuos mano **piešinius**. Štai vienas iš jų.

Šioje šalies dalyje yra aukšti kalnai, tačiau rytuose driekiasi ir ilgi paplūdimiai palei Atlanto vandenyną. Žiemą mėgstu leistis rogutėmis bei slidinėti, o vasarą – plaukioti ir eiti į paplūdimį.

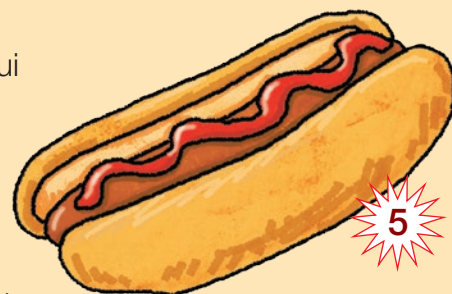

Naujasis Džersis vadinamas sodininkystės valstija, nes čia yra labai daug žemės ūkio bendrovių. Ten auginami vaisiai bei daržovės; pavyzdžiui, pomidorai, šilauogės ir kukurūzai. Vieną kartą rudenį aš padėjau nuimti obuolių derlių.

Priskirk Leahs mėgstamiausius patiekalus atitinkamoms šalims

- 5 Amerika
- Kinija
- Vokietija
- Prancūzija
- Meksika

Jungtinės Valstijos yra namai daugeliui skirtingų kultūrų. Todėl patiekalų pasirinkimas yra labai įvairus. Vieni iš mano mėgstamiausių yra burritos, keptos dešrelės, Lo-mein-makaronai, prancūziškas skrebutis ir dešrainiai. Geriausius dešrainius siūlo gatvės prekeiviai Niujorko mieste. Mano tėtis pirkto man vieną gimtadienio progą.

Nuotrauka: Oliver Ruetten

Pamaldos ir palaiminimai

2015-ųjų rugsėjį pasirodė Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmo klausimai ir atsakymai. Iš 750-ies klausimų bei atsakymų „community“ žurnalas pasirinktinai pristato keletą jų – šiame žurnalo numeryje bus aptariamos pamaldos, palaiminimai ir nuodėmių atleidimas.

Kas yra pamaldos?

Pamaldos yra Dievo veikimas žmogui. Tuo pat metu jos yra žmogaus kūrinys Dievui. Į pamaldas žmonės susirenka kartu melstis Dievui, Jį šlovinti ir Jam dėkoti. Taip pat jie renkasi klausytis Dievo žodžio ir priimti sakramentus. Tokiu būdu pamaldos yra Dievo ir žmogaus susitikimas. Pamaldų metu bendruomenė suvokia, kad jose dalyvauja Dievas trijuose asmenyse ir patiria, kaip Dievas tarnauja jai su meile.

Ar Dievas dalyvauja pamaldose?

Taip, pamaldų pradžioje kreipiamasi į Dievą žodžiais: „Vardan Dievo Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“. Šis kreipimasis vadinamas „Trejybės įžangine formule“. Tuo pamaldų lankytojui aiškiai pasakoma, kad Dievas yra čia, kaip ir pažadėjo Dievo Sūnus (plg. Mato 18,20).

Kokie yra pagrindiniai pamaldų elementai?

Apie pirmuosius krikščionis Jeruzalėje liudijama: „Jie

ištvermingai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų“ (Apaštalų darbų knyga 2, 42). Iš čia galime išskirti pagrindinius pamaldų elementus: apaštalų mokymas, bendrystė, duonos laužymas ir malda.

Koks yra pagrindinis pamokslų turinys ir tikslas?

Pagrindinis pamokslų turinys yra Jėzaus Kristaus Evangelija, džiugi Žinia, kad Jėzus atnešė auką, prisikėlė ir Jis vėl sugrįš. Šventoji Dvasia kalba per tarnybos brolių. Tokiu būdu pažadinamas ir sustiprinamas tikėjimas. Žodžio skelbimas visuomet turi tikslą, paruošti bendruomenę Jėzaus Kristaus sugrįžimui (plg. 2. Korintiečiams 11,2).

Kokią užduotį turi pamokslų klausytojai?

Prieš pamokslą klausytojai turi melstis, kad Viešpats juos savo žodžiu sustiprintų ir suteiktų ramybę. Jie turi priimti šį žodį su tikėjimu ir jį įgyvendinti kasdienybėje – mintyse, kalbose, darbuose. Taigi, jie kviečiami gyventi pagal Kristų.

Kokia malda pamaldose kalbama fiksuotu tekstu?

Malda, kurios išmokė Jėzus, yra „Tėve mūsų“. Tai yra vienintelė malda, kurią tikintieji per pamaldas kalba visi kartu fiksuotu tekstu. Šios maldos vienoje versijoje yra penki prašymai (plg. 11, 2-4), o išsamesnė versija užrašyta su septyniais prašymais (plg. Mato 6, 9-13).

Su kokiais žodžiais skelbiamas nuodėmių atleidimas?

Apaštalai skelbia nuodėmių atleidimą tiesiogiai nurodydami Jėzų Kristų: „Aš skelbiu jums džiugią Žinią: vardan Viešpaties Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus, jums yra atleidžiamos nuodėmės. Ramybė Prisikėlusiojo tebūnie su jumis! Amen.“ Kunigiškos tarnystės broliai skelbia nuodėmių atleidimą sąryšyje su apaštalų tarnyste: „Mano siuntėjo, apaštalo pavedimu, skelbiu jums džiugią Žinią: vardan Viešpaties Jėzaus Kristaus, gyvojo Dievo Sūnaus, jums yra atleidžiamos nuodėmės. Ramybė Prisikėlusiojo tebūnie su jumis! Amen.“

Kas yra „palaiminimai“?

Dievas lydi žmogų įvairiose gyvenimo situacijose savo palaima. „Palaiminimai“ yra bažnytiniai veiksmai, kurie atliekami tam tikromis progomis. Palaiminimai nėra sakramentai.

Kas įvyksta palaiminimo metu?

Palaiminimo metu Dievas atsigręžia į žmogų, kuris nuoširdžiai prašo palaimos. Per apaštalą ar kunigiškos tarnystės brolių Dievas laimina prašantįjį ir siūlo jam pagalbą, malonę bei gailingumą. Taip pat ir bažnyčios pastato arba bendruomenės susirinkimo vietos išventinimas plačiąja prasme yra palaiminimas.

Kokie palaiminimai vyksta pamaldose?

Pamaldose vyksta šie palaiminimai: konfirmacija, priėmimas į Naująją apaštalų bažnyčią, sužadėtuvių palaiminimas, laidotuvių palaiminimas, vestuvių jubiliejų palaiminimai. Ordinavimai ir kiti su dvasine tarnyste susiję veiksmai taip pat atliekami pamaldų metu.

Kokia yra muzikos užduotis pamaldose?

Muzikos pagalba pamaldose turi būti šlovinamas ir garbinamas Dievas (plg. Psalmės 150). Taigi, ji atlieka patarnaujančią funkciją. Tokiu būdu ji gali sujaudinti giliai viduje, nuteikti bendruomenę žodžio skelbimui ir pabrėžti

Dievo žodį. Giedant bendruomenei ir chorui, ar grojant instrumentinei muzikai, išreiškiama bei perteikiama drąsa, jėga ir pasitikėjimas. Esant liūdesiui ir nelaimei muzika gali paguosti. Muzika ir malda prieš pamaldas pasitarnauja pamaldų lankytojų vidiniam susikaupimui ir paruošia žodžio skelbimui. Bendruomenės giedojimas aktyviai įtraukia visus dalyvius į pamaldų veiksmą. Prieš Šventosios Vakarienės šventimą bendruomenė gali giesme išreikšti savo atgailą. Šventosios Vakarienės metu giedama giesme išreiškiama meilė ir dėkingumas Dievo atžvilgiu.

Kaip baigiamos pamaldos?

Pamaldų pabaigoje visiems dalyvavusiems suteikiamas Dievo trijuose asmenyse palaiminimas. Kartu su Trejybės įžangine formule, baigiamasis palaiminimas sudaro tarsi rėmą, kuris apjuosia pamaldų veiksmą. Per tai tampa aišku, jog viskas, kas vyksta pamaldose, išeina iš Dievo Trejybės.

Kaip skamba baigiamasis palaiminimas?

Baigiamasis palaiminimas bendruomenei paskelbiamas su žodžiais iš 2. Korintiečiams 13, 13: „Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo meilė ir Šventosios Dvasios bendrystė tebūna su jumis visais!“

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 233, CH-8051 Ciurichas/Šveicarija
Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 23, 63263 Neu-Isenburg/Vokietija
Redaktorius: Peter Johanning

Nuotrauka: Malyeusk Dzmitry - Fotolia.com

Nuodėmių atleidimas

Ką turi daryti žmogus, kad jam būtų atleistos nuodėmės?

Kad būtų atleistos nuodėmės, būtina:

- Žmogus turi tikėti Jėzumi Kristumi kaip Atpirkėju (plg. Jono 8,24).
- Reikalingas dar ir tikėjimas, kad nuodėmių atleidimas skelbiamas per apaštalą.
- Būtina ir įžvelgti, kad padariau nuodėmę ir užsitraukiau kaltę, todėl reikia malonės.
- Širdyje turi būti troškimas susitaikyti su Dievu.
- Nusidėjėlis turi gailėtis dėl nuodėmių ir prieš Dievą maldoje „Tėve mūsų“ išpažinti: „atleisk mums mūsų kaltes...“
- Turi būti rimtas ketinimas įveikti silpnybes ir klaidas.
- Nusidėjėlis turi norėti susitaikyti su tuo, kuris padarė jam kažką blogo ir taip prasikalto jo atžvilgiu.

Kokia formuluote pamaldose kalbama malda „Tėve mūsų“?

Pamaldose malda „Tėve mūsų“ kalbama pagal formuluotę iš Mato Evangelijos: „Tėve mūsų, kuris esi danguje! Teesie šventas Tavo vardas. Teateinie Tavo karalystė. Teesie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje. Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien. Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip

ir mes atleidžiame savo kaltininkams. Ir neleisk mūsų gundyti, bet gelbėk mus nuo pikto. Nes Tavo yra karalystė ir galybė, ir šlovė per amžius. Amen.“

Ką reiškia kreipimasis „Tėve mūsų“?

Kreipimasis „Tėve mūsų“ parodo, kad ši malda yra bendrystės malda. Žmonės, kreipdamiesi į Dievą „Tėve“, išreiškia tai, jog Jis juos sukūrė, kad yra jų Viešpats ir jais rūpinasi. Jie gali be baimės, meilėje, su pasitikėjimu kreiptis į Dievą „Tėve“. Dievo vaikas.

Ką reiškia: „... danguje“?

Žodžiai „danguje“ pabrėžia, kad Dievas yra didesnis ir viršesnis už visus žemiškus dalykus. Ir vis tik Jis yra šalia žmogaus visame kame.

Ką reiškia: „Teesie šventas Tavo vardas“?

Tai yra pirmasis prašymas maldoje „Tėve mūsų“. Dievas yra šventas. Tikintieji suteikia šventumo Jo vardui, kai atiduoda jam visą šlovę ir stengiasi gyventi pagal Jo valią. Šis prašymas taip pat primena antrąjį įsakymą.

Ką reiškia: „Teateinie Tavo Karalystė“?

Dievo Karalystė per Kristų atėjo pas žmones. Su prašymu

„teateinie Tavo Karalystė“ meldžiama, kad Kristaus būdas vis labiau ir labiau būtų juntamas bendruomenėje. Be to šiais žodžiais prašoma, kad būsima Dievo Karalystė apsireikštų: prasidėtų Jėzaus Kristaus sugrįžimu ir nuotakos bendruomenės paėmimu.

Ką reiškia: „Teesie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje“?

Danguje, srityje, kur yra Dievo sostas, Jo valia viešpatauja. Prašymas nukreipiamas į tai, kad ir žemėje viskas vyktų pagal Dievo valią. Tikintieji šiais žodžiais taip pat meldžia, kad jiems pavyktų vykdyti Dievo valią.

Ką reiškia: „Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien“?

Tuo prašoma visko, ko reikia žmogui išgyventi. Tai apima ir prašymą, kad Dievas išsaugotų kūrinių. Perkeltine prasme tuo prašoma Dievo, kad jis suteiktų savo žodį kaip „maistą“ nemirtingai sielai.

Ką reiškia: „Atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams“?

Visi žmonės užsitraukia kaltę dėl savo nuodėmių. Su šiais žodžiais tikintieji išpažįsta Dievui, kad yra nusidėjėliai ir prašo atleidimo. Kadangi Dievas yra maloningas, mums atleidžia, Jis laukia, kad ir mes atleistume tiems, kurie mums padarė kažką blogo. Todėl sulauksime atleidimo tik tuomet, kai patys būsime pasiruošę susitaikyti ir atleisti.

Ką reiškia: „Neleisk mūsų gundyti“?

Tikintieji prašo, kad Dievas jiems padėtų visomis jėgomis atsilaikyti nuodėmei. Tuo taip pat išreiškiamas prašymas, kad Dievas apsaugotų nuo sunkių tikėjimo išbandymų.

Ką reiškia: „Gelbėk mus nuo pikto“?

Šis prašymas išreiškia norą, kad Dievas išvaduočiau iš piktojo valdžios. Galiausiai čia turima galvoje tai, kad Dievas galutinai suteiktų išganymą, išlaisvindamas nuo piktojo visiems laikams. Dievo Sūnuje „... mes turime atpirkimą, nuodėmių atleidimą“ (Kolosiečiams 1,14).

Ką reiškia: „Tavo yra karalystė ir galybė, ir šlovė per amžius“?

Šie žodžiai yra pagyra Dievui („Doksologija“). Tuo šlovinamas Visagalis ir jam atiduodama garbė, kurios Jis yra vertas. Žvilgsnis nukreipiamas į Jo išganymo plano užbaigimą, kai atpirtieji patirs amžinąją šlovę pas Dievą.

Ką reiškia: „Amen“?

Šis žodis yra kilęs iš hebrajų kalbos ir išvertus reiškia: „Tebūnie!“ Tuo užbaigiama malda „Tėve mūsų“ ir viskas, kas buvo šioje maldoje Dievui išsakyta, dar kartą užtvirtinama.

Kada pamaldose skelbiamas nuodėmių atleidimas?

Nuodėmių atleidimas skelbiamas iškart po bendros maldos „Tėve mūsų“.

Kokia yra priežastis, dėl kurios gali būti atleistos nuodėmės?

Nuodėmės gali būti atleistos, nes Dievas – kaip meilės Dievas – atsiuntė žmonėms į žemę savo Sūnų. Jis savo mirtimi ant kryžiaus atnešė amžinai galiojančią auką nuodėmėms atleisti. Laisva valia atiduodamas savo gyvybę Jėzus Kristus įveikė šėtono galią ir jį bei jo darbus, būtent nuodėmę ir mirtį, nugalėjo. Nuo to laiko egzistuoja galimybė išlaisvinti žmogų iš nuodėmės (plg. Mato 26, 28). Jėzus paaukojo savo gyvybę dėl mūsų, kad mums būtų atleistos nuodėmės ir nereikėtų likti nuodėmės valdžioje.

Kas atleidžia nuodėmes?

Dievas trijuose asmenyse yra tas, kuris atleidžia nuodėmes. Žmogus negali savo jėgomis atleisti nuodėmes ir išsilaisvinti iš nuodėmių. „Palaimintas vyras, kuriam Viešpats nuodėmės neįskaito!“ (Romiečiams 4,8).

Kokį poveikį turi nuodėmių atleidimas?

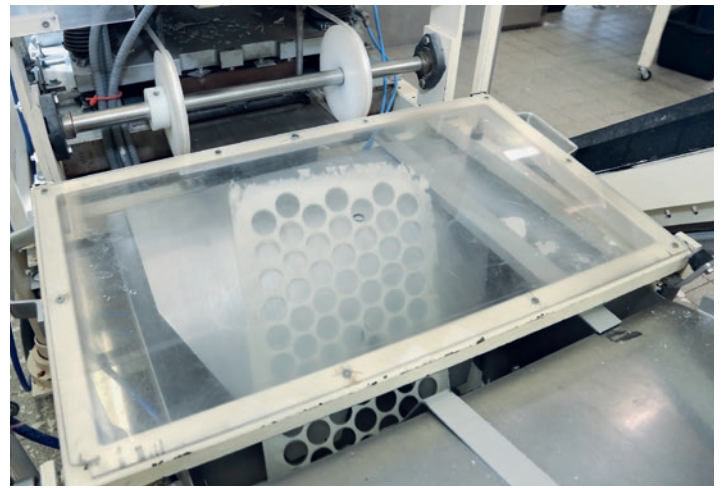
Nuodėmių atleidimas nuplauna nuodėmes ir panaikina kaltę prieš Dievą. Tikintiesiems, kuriems buvo atleistos nuodėmės, žodžiais skelbiama Jėzaus Kristaus ramybė: „Ramybė Prisikėlusiojo tebūnie su jumis!“ Jei ši ramybė su tikėjimu priimama į širdį, baimė dėl nuodėmės pasekmių išnyksta. Nepriklausomai nuo nuodėmių atleidimo, žmogus turi atsakyti už pasekmes ir dėl savo nuodėmingo elgesio atitinkamai nešti materialią ar teisinę atsakomybę.

Paketai 60.000 bendruomenių

Ji sveria tik 0,25 gramo, tačiau reikia lėktuvų ir laivų, kad ji pasiektų visas pasaulio vietas – tai ostija. Ir tik dėl funkcionuojančios logistikos Naujosios apaštalų bažnyčios bendruomenės gali švęsti Šventąją Vakarienę.

Nuotrauka: Frank Schultet

Nėra egzistenciškai svarbu bendruomenei turėti didelį chorą, šildymą ar satelitinę įrangą, ir netgi bažnyčios pastatą su sėdimomis vietomis. Kai kalbama apie minimaliausius bendruomenės poreikius, vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider pirmiausia pamini tris dalykus: tarnybos brolius, pagrindines mintis pamaldoms ir Šventąją Vakarienę.

Tarnybos brolius ordinauoja apaštalai ir paskiria bendruomenėms. Pagrindines mintis pamaldoms rašo apaštalai ir vyriausiasis apaštalas jas išleidžia leidykloje. Ostijas Šventajai Vakarienei kepa – ne, ne apaštalai – o ostijų kepyklėlės ir išsiuntinėja į daugiau kaip 60.000 bendruomenių visame pasaulyje. Daugiametė patirtis ir išstobulinta logistika leidžia tai padaryti.

Trys nuosavos bažnyčios kepyklėlės

Visame pasaulyje Naujoji apaštalų bažnyčia ostijų kepyklėles turi trijose vietovėse: Bielefelde/Vokietijoje, Keiptaune/Pietų Afrikoje ir Lusakoje/Sambijoje. Dar yra maža manufaktūra Indijoje, kur ostijos kepamos rankiniu būdu metalinėje formoje ir galiausiai patepama raudonu vynu. Visose kepyklėlėse per metus pagaminama 200 milijonų

ostijų. Paskaičiavus kiekvieną sekundę pagaminamos septynios ostijos – septynios dienos per savaitę visą parą. Ir visada tuo pačiu miltų-vandens santykiu 1:1,3 – tą žino ostijų kepėjas.

Seniausia ostijų kepyklėlė yra Bielefelde; 1931 metais ji buvo įkurta. Ostijų kepyklėlė Keiptaune buvo įkurta 2003-ųjų vasarį, Lusakoje – 2012-ųjų kovą. Priežastis įkurti kitas kepyklėles: papildomos gamybos vietos ir trumpesni transportavimo keliai leido bažnyčiai jau keletą metų sumažinti transporto išlaidas. Iš Keiptauno šiandien aptarnaujamos bendruomenės Pietų Afrikoje, Pietryčių Afrikoje, Rytų Afrikoje ir iš dalies Kongo Demokratinėje Respublikoje (Vakaruose). Iš Lusakos siunčiamos ostijos į bendruomenes Sambijoje, Malawi ir Zimbabve.

Siuntos sunkvežimiais, lėktuvais ir laivais

Trys pilnos darbo dienos pamainos, viena dalinė ir viena laikinai samdoma pamaina rūpinasi ostijų produkcija Bielefelde. Virš 60 šalių ir daug tūkstančių bendruomenių aprūpinamos ostijomis iš šios vietos. Tolimiausios

Pasaulyje yra trys Naujosios apaštalų bažnyčios ostijų kepyklėlės: Keiptaune/Pietų Afrikoje (nuo 2003), Lusakoje/Sambijoje (2012) ir Bielefelde/Vokietijoje (nuotraukoje), kur gamyba vyko jau 1931 metais.

bendruomenės yra už 16.000 kilometrų, Amerikiečių-Samoa ir Fidži Salų Respublikoje Ramiajame vandenyne.

Iškeptos ostijos supakuojamos į mažas kartonines dėžutes ir paruošiamos siuntimui. Svarbi darbuotojų užduotis yra ne tik gamyba, bet ir logistika. Dešimt kartų per mėnesį paletės kraunamos į sunkvežimius. Ypač didelės apimties transportavimas yra, pavyzdžiui, į Kongo bendruomenes. Oro transportu jos nuskraidinamos į Centrinę Afriką ir iš ten transportuojamos į beveik 80 apaštalų darbo sritis.

Ostijos būna ir gražinamos

Be to, Bielefeldo ostijų kepėjai paruošia tris tuzinus krovinio siuntų tarnybai. Kai kurios šalys gauna siuntą kartą per mėnesį, kitos du arba tris kartus. „Priklausomai nuo poreikio“, - sako kepyklėlės vadovas, krašto evangelistas Michael Block. Vienintelė siunta gabenama jūrų transportu: bendruomenės Sierra Leone/Vakarų Afrikoje gauna ostijas laivu – šiuo atveju tai greičiausias pristatymo būdas. 110 milijonų ostijų siunčiamos iš gamyklos Vokietijoje. Iš jų 34.500 ostijų kruopščiu rankų darbu gaminamos be gliuteno ir siunčiamos pirmiausia į bendruomenes

Europoje, Kanadoje ir JAV.

„Kartas nuo karto sugrįžta vienas kitas paketas atgal į kepyklą“, - sako krašto evangelistas Block. Kodėl taip atsitinka, neaišku. Tačiau nei karto nėra atsisakyta priimti ostijas. Nei išvežiojant paketus, nei pamaldose, kai bendruomenė švenčia Šventąją Vakarienę ir mėgaujasi Jėzaus Kristaus bendryste. „Valgykite ir gerkite! Darykite tai mano atminimui“, - sakė Jėzus.

I Naujienos iš Lietuvos

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Senjorai aplanke ir muzieju

nepagrįstai, bei jo atgailą.” Vyskupas priminė broliams ir seserims mūsų tikėjimo išpažinimą, ir kalbėjo, kad „tas, kuris tikėjime išlieka pastovus, anksčiau ar vėliau patirs Dievo pagalbą, kuri turi būti iš gilumos širdies išmelsta. Reikia turėti tvirtą įsitikinimą, kad Dievas mums padeda, nors ne visada tai matome ar jaučiame.”

Prie altoriaus patarnavo kunigas Janas Drevnickas, kuris pasveikino atvykusius į Ignalinos NAB bendruomenę ir kalbėjo toliau klausdamas, “ ar mes dažnai ateiname, atvažiuojame į pamaldas? Kodėl žemiškieji dalykai labai dažnai užtveria mums kelią pabūti su Dievu? Dabar dažnai klaidingai galvojama, kad jei pakrikštytas, tai jau ir krikščionis. To tikrai neužtenka. Tikėjimą reikia auginti, o tam reikia daug dirbti ne tik su savimi, bet daryti ir dieviškus darbus. Tikėjimas be darbų yra bergždžias, tad būkime Dievo žodžio vykdytojais, o ne vien klausytojais, tikrinkime save klausdami: kur gi mano tikėjimas?”

Pamaldų pabaigoje bendruomenė sugiedojo 168A giesmę „Sielos Ganytojau, mano Jėzau”. Po pamaldų dauguma brolių ir sesučių važiavo į Švenčionių rajono Reškutėnų

KUPINA DŽIAUGSMO DIENA IGNALINOS BENDRUOMENĖJE

Rugpjūčio 14 dieną į vyskupo Artūro Strelčiūno pamaldas bažnyčioje susirinko Vilniaus, Vievio ir Ignalinos bendruomenių tikėjimo broliai bei seserys.

Pamaldas vyskupas laikė žodžiu iš Evangelijos pagal Luką: „O Jėzus paklausė juos: „Kurgi jūsų tikėjimas?!““ (Lk 8, 25).

Vilniaus choras kartu su bendruomene giedojo 189 giesmę „Su Viešpačiu sujungtas aš vienišas nesu”, akomponavo Danutė Žiurienė. Pamoksle vyskupas A. Strelčiūnas kalbėjo, kad „gyvenime mes taip pat, kaip ir anie mokiniai, panikuojuame, būname pavojuje, pasimetę ar apimti baimės, puolame į neviltį, susiduriame su išbandymais. Mums tada atrodo, kad mūsų maldos ir pastangos nueina veltui, tada ir klausiamo: ar Dievas mus paliko, ar mes dar Dievui rūpime, kodėl Jis nieko nepakeičia? Bet vargų ar sunkumų akivaizdoje paklauskime savęs apie savo tikėjimo tvirtumą: „Kur gi jūsų tikėjimas?!” Prieš pradėdami priekaištauti Dievui, prisiminkime Jobo nuogastavimus, pretenzijas Dievui, o ypač jo drąsų pripažinimą, kad tai jis darė

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Ignalinos bendruomenė priima svečius

kaimo istorijos ir kraštotyros muziejų, kuris yra įdomus ir svarbus šio krašto atminties saugotojas, o jo pastatai yra Lietuvos švietimo istorijos paminklas, išikūręs buvusioje kaimo mokykloje, kuri čia veikė 100 metų. Muziejus paliko neišdildomą įspūdį. Vyskupas Artūras Strelčiūnas parašė gražius padėkos žodžius svečių knygoje.

Bendruomenė išvyką užbaigė Ignalinoje, prie bažnytėlės, gražioje aplinkoje ant ežero kranto po šimtamečių gluosnių skliautu. Ant stalų buvo išdėstytos vaišės, buvo vaišinamasi kvapnia žuviene iš šviežio karpio, šašlikais, įvairiais skanėstais.

Vaikai po pamaldų

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Nors ir neilgai, bet šiltai pabendrauta, pasidalinta įspūdžiais, pasidžiaugta bendryste. Buvo aplankytas medelis, pasodintas Ignalinos NAB 20 metų jubiliejaus proga, kuris simbolizuoja skaistybę, dorybę, grožį, nuolankumą, meilę ir ištikimybę.

Atsisveikinant buvo kalbama, kad Dievo vaikams reikia bendravimo, buvimo kartu, nes tai praturtina dvasiškai, augina tikėjimą ir pasitikėjimą Kristaus sugrįžimu.

VAIKŲ DIENA

Liepos 2 dieną Klaipėdos bažnyčioje į Vaikų dieną susirinko Kretingos, Palangos, Šilutės ir Klaipėdos sekmadieninių mokyklėlių vaikučiai su savo mokytojais, mamomis, močiutėmis. Pamaldas laikė krašto vyresnysis žodžiu iš Evangelijos pagal Morkų: „Ir jis laimino juos, apkabindamas ir dėdamas ant jų rankas.“ (Mk 10, 16). Pamokslą vyresnysis

pradėjo klausdamas vaikų, kas yra geri draugai? Kokie jie? Toliau jis kalbėjo, kad vaikai turi dar vieną gerą draugą – Jėzų. Evangelijoje aprašyta kaip Jėzus bendravo su vaikais. O kaip jis tai daro dabar? „Jam galima viską papasakoti maldoje, Juo galima pasitikėti ir prašyti

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Pasivaikščiavimas medžių pavėsyje

pagalbos. Jis yra su tavimi džiaugsme ir liūdesyje, o kai padarai klaidą, nusidedi, Jis tau atleidžia.” Prie altoriaus patarnavo kunigas P. Miežetis. Po pamaldų visa mažoji bendruomenė iškylavo. Plaukė laivu iš Drevernos į Juodkrantę, kur grožėjosi nuostabia gamta ir vaizdais.

I Naujienos iš Lietuvos

Apaštalas W. Schorr ordinuoja į kunigišką tarnystę Juozą Audicką ir į diakono tarnystę Edvardą Končiauską

APAŠTALAS W. SCHORR LIETUVOJE

Apaštalas Walter Schorr liepos 31 dieną Vilniuje laikė pamaldas. Klaipėdoje susitiko su Vakarų regiono tarnybos broliais, bendravo su mūsų bažnyčios jaunimu.

Apaštalą lydėjo vyskupas, krašto vyresnysis, krašto evangelistas D. Ezerskis.

APAŠTALO W. SCHORR PAMALDOS VILNIUJE

Liepos 31 dieną pamaldose dalyvavo Rytų Lietuvos NAB bendruomenės iš Ignalinos, Rokiškio, Panevėžio, Kauno bei Vilniaus. Apaštalą Walter Schorr lydėjo vyskupas, krašto vyresnysis, krašto evangelistas D. Ezerskis. Pamaldas apaštalas laikė žodžiu iš pranašo Habakuko knygos: „Bet Viešpats yra savo Šventykloje, tenutyla jo akivaizdoje visa žemė.“ (Hab 2, 20).

Apaštalas W. Schorr pamaldų pradžioje perdavė linkėjimus nuo krašto apaštalo R. Storck ir apaštalo F.W. Otten bei pasakė, kad labai džiaugiasi čia susirinkusia bendruomene, kuri atėjo ne apaštalo paklausti, bet susirinko tam, „kad iš naujo patirtų mieląjį Dievą, kuris stovi čia su mumis. Vyriausiasis apaštalas ir apaštalai yra tik pašventinti įrankiai, per kuriuos pamaldose yra parodoma ir

pasakoma Dievo valia.“ Apaštalą pradžiugino ir tai, kaip tyliai susikaupusi bendruomenė laukė pamaldų pradžios. „Jūs buvote tylūs, nes žinojote, jog tuoj šalia nužengs dangiškasis Tėvas, kuris norėtų per žodį į mūsų sielą įdėti ypatingos taikos ir ramybės, pasakyti: ištikimasis Dievo vaike, mielas Naujosios apaštalų bažnyčios krikščioni, ištikimasis Tėvas tave myli ir Jo malonė tebūnie visuomet tavo gyvenime.“ Toliau apaštalas prisiminė karalių Dovydą, kuris šventykloje susikaupė ir pajuto Dievą šalia, apie tai pasakydamas 62 psalmėje: „Tikrai mano siela ramiai laukia Dievo, iš jo ateina man išgelbėjimas“. Ištikimasis Dievas nori mums ir malonę padovanoti, kad mes atpažintume, kaip pamaldose pasikeičiama į gera. „Kai pajudėsime link namų, turėsime jausmą: mano siela yra nutilusi Dievo vaikų bendrystėje, per Dievo apsireiškimą, per Evangelijos turinį. Taip mes patiriame ypatingą Dievo veikimą pamaldose, jo braižą“.

Toliau apaštalas W. Schorr kalbėjo, kaip yra svarbu „nors kelioms minutėms sudėti rankas maldai ir išsakyti mielam Viešpačiui savo rūpesčius, prašyti ramybės ir taikos. Po kurio laiko Jis duos tai, kas yra gera ir būtina“.

Prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas, kuris kalbėjo apie mūsų išankstines nuostatas bei tikėjimą.

Pamaldose apaštalas W. Schorr suteikė Paženklimą Šventąją Dvasia penkioms sieloms, ordinavo į kunigo tarnystę diakoną Juozą Audicką ir į diakono tarnystę tikėjimo brolių Edvardą Končiauską.

Apaštalas W. Schorr kalbasi su jaunimu Klaipėdos NAB jaunimo centre

VAIKŲ DIENA MARIJAMPOLĖJE

Sekmadieninių mokyklėlių vaikučiai su mokytojais iš Šakių, Kybartų ir Kauno bendruomenių rugsėjo 17 dieną susirinko Marijampolės bažnyčioje, kartu buvo evangelistas E. Gavėnia ir ganytojas J. Povilaitis. Krašto evangelistas Darius Ezerskis pamaldas vaikams laikė žodžiu iš Apaštalų darbų: „Mokiniai buvo pilni džiaugsmo ir Šventosios Dvasios“ (Apd 13, 52).

„Po pamaldų prisėdome prie paruošto vaišių stalo, pasistiprinę išvažiavome į „Zoo parką“ Trakėnų kaime, netoli nuo sienos su Lenkija, apie 25 km nuo Marijampolės“ – pasakoja sekmadieninės mokyklėlės mokytojas diakonas Saulius Kriaučiūnas. –

„Tai didelė teritorija skirta gyvūnams, ten jiems sudarytos palankios gyvenimo sąlygos. Buvo nuostabu pasivaikščioti ir pasidairyti. Vaikai galėjo kai kuriuos draugiškus gyvūnus paglostyti ar pašerti žole. Išvyką užbaigėme parke įrengtoje žaidimų aikštelėje, kur vaikučiai dar pašokinėjo ant batuto. Saulėta ir graži rudens diena prabėgo greitai, bet džiaugsmingi išpūdžiai paliks vaikų dienos dalyvių atmintyje dar ilgai.“

Pamaldas vaikams laikė krašto evangelistas D. Ezerskis

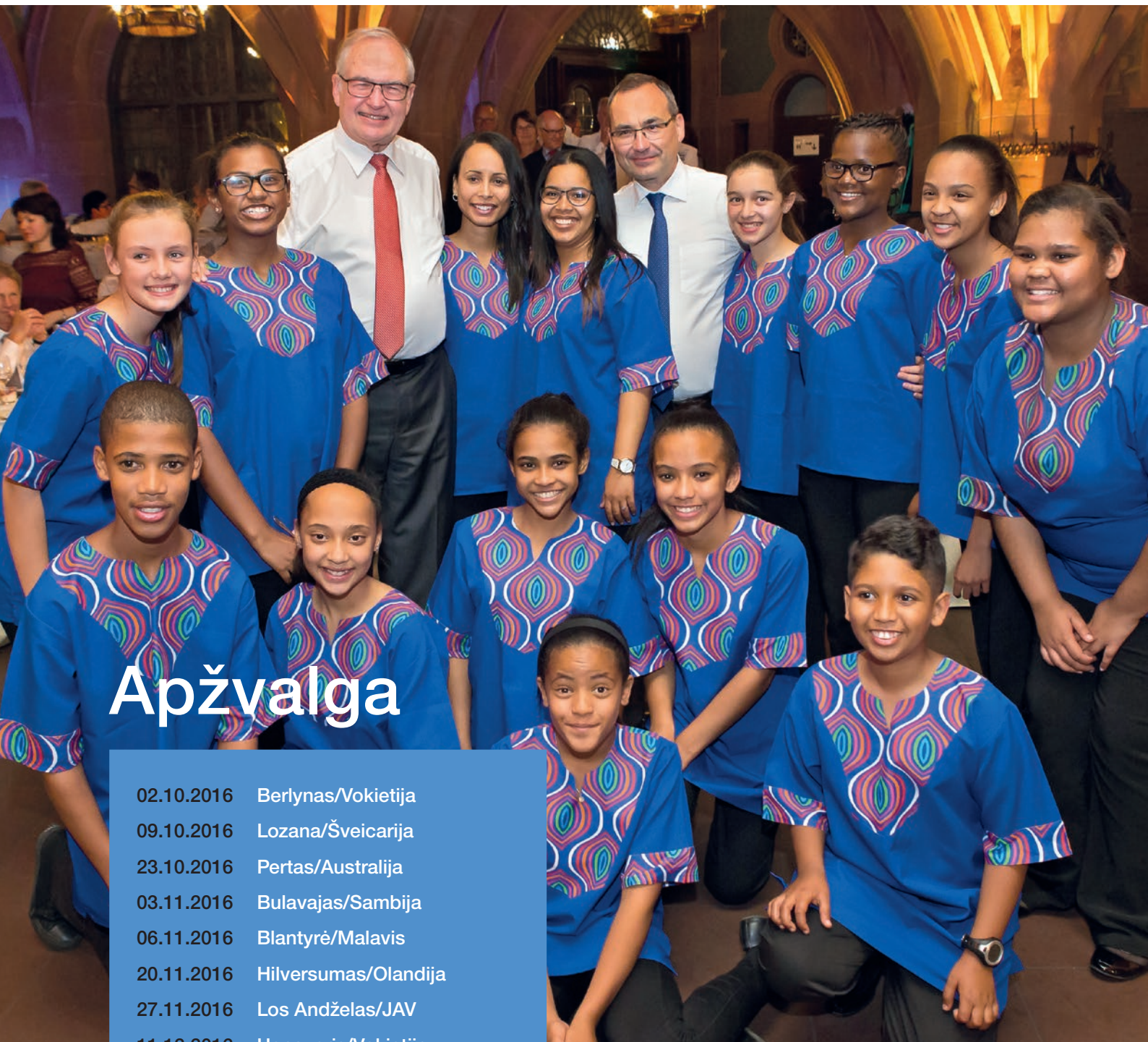
Nuotrauka: Lietuvos NAB

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Išvykos akimirka

Apžvalga

- 02.10.2016 Berlynas/Vokietija
- 09.10.2016 Lozana/Šveicarija
- 23.10.2016 Pertas/Australija
- 03.11.2016 Bulavajas/Sambija
- 06.11.2016 Blantyré/Malavis
- 20.11.2016 Hilversumas/Olandija
- 27.11.2016 Los Andželas/JAV
- 11.12.2016 Hanoveris/Vokietija
- 18.12.2016 Keiptaunas/Pietų Afrika
- 31.12.2016 Bylis/Šveicarija

New Apostolic Church
International

